

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Ловеч, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Търговско дело №
20214300900019 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството с правно основание чл.74 от ТЗ.

Подадена е искова молба от М. В. С., ЕГН *****, с адрес в гр.Б., ул.,А. "№21, в качеството си на акционер в „П.“АД с ЕИК *****, притежаващ 30 287 броя безналични поименни акции, чрез адв.Н. П.-САК, със съдебен адрес: гр.С., ул.“П.“№3, ет.1,офис 1, срещу „П.“АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.Ловеч, ул.“Т.“№ 12, представлявано от Г. ИВ. Т. и М. К. Д., с правно основание чл.74 от ТЗ.

Ищецът излага, че на 02.03.2021г. е проведено извънредно общо събрание на акционерите на „П.“АД, на което е взето на основание чл.221,т.6 от ТЗ и чл. 16,ал.1,т.5 от Устава на дружеството, като се съобразява с препоръката на одитния комитет на „П.“АД, е избран регистрираният одитор И.Д.- с рег.№ 0422, която да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети на дейността на „П.“АД за 2020г. Счита, че това решение противоречи на повелителните разпоредби на закона и на устава на дружеството.

На първо място твърди, че е допуснато нарушение в представителството в събраниято на двама от акционерите. Сочи, че акционерът „А.К.“АД(н), притежаващ 7 879 187 броя акции с право на глас, представляващи 28,85 % от капитала на „П.“АД, е в несъстоятелност, и съгласно Решение №83/18.12.2015г. по т.д.№12/2015г., вписано в

ТРРЮЛНЦ с акт 2*****, ОС-Ловеч е прекратил правомощията на органите на дружеството, а с определение от 09.07.2020г., по т.д.12/2015г. по описа на съда, е назначил нов синдик на дружеството – В.С.С.. Счита, че въпреки че законен представител на дружеството е синдикът, на оспорваното общо събрание на „П.“ АД, за акционера „А.К.“ АД (н) е гласувал изпълнителният директор с прекратени правомощия – К.Т.К.. Твърди, че по този начин правата на кредиторите на „А.К.“ АД(н) са сериозно накърнени, поради ненадлежното представителство на несъстоятелното дружество. Не е редовно представляван и акционерът „К.Ф.“ ЕООД(н), притежаващ 3 000 000 броя акции с право на глас, представляващи 10,98% от капитала на „П.“ АД, тъй като на оспорваното събрание е представляван от неговия управител – Т.С.С., който е с прекратени правомощия и лишен от разпоредителна власт, считано от 08.06.2015г. С Определение №58/30.01.2015г. по т.д.№ 74/2014г., ОС-Ловеч е назначил постоянен синдик на дружеството – Г.Г.Ч., встъпил в правомощия на 09.02.2015г. Счита, че правото да представлява дружеството на проведеното на 02.03.2021г. събрание на акционерите, принадлежи единствено на вписания в ТРРЮЛНЦ синдик – Георги Чолаков. Последният не е присъствал на събранието и така правата на кредиторите на „К.Ф.“ ЕООД(н) са били накърнени.

На следващо място счита, че събранието е проведено без да е налице яснота по отношение на действителните акционери в „П.“ АД и притежаваните акции, с оглед съществуващите и все още висящи производства по т.д.№113/2018г. по описа на ОС-Ловеч и по т.д.№ 1517/2017г. по описа на СГС. Обяснява, че по искова молба на „П. Х.“ АД(н) срещу „А.К.“ АД(н) и „П.“ АД, с правно основание чл.124 от ГПК, във връзка с чл.26 от ЗЗД, е образувано т.д.№ 113/2018г. по описа на ЛОС, с предмет прогласяване нищожност на извършено прехвърляне на 51 516 746 акции от капитала на „П.“ АД, собственост на „П. Х.“ АД(н), на „Алфа П.“ АД. Твърди, че до приключването на този спор посочените акции, представляващи 47,16 % от капитала на „П.“ АД, са собственост на „П. Х.“ АД, както и че тази част от капитала не би могла да бъде надлежно представлявана в общото събрание на акционерите. Също така по искова молба от 21.04.2017г. е образувано т.д.№ 1517/2017г. по описа на СГС, с която са предявени на основание чл.60а, ал.1 от ЗБН искове- а) срещу ответник „В.П.“ ЕООД за връщане в масата на несъстоятелността на „КТБ“ АД(н) на 2 469 482 поименни безналични акции от капитала на „П.“ АД и б) срещу ответник „П.К.“ ЕООД за връщане в масата на несъстоятелността на „КТБ“ АД(н), на 17 530 517 поименни безналични акции от капитала на „П.“ АД. С решение № 11573/17.07.2020г. по описа на АС-С., постановено по т.д.№347/2020г., образувано по въззивна жалба на синдиците на „КТБ“ АД/н/, „В.П.“ ЕООД е осъдено да върне в масата на несъстоятелността на КТБ/н/ 2 469 483 безналични поименни акции от капитала на „П. „АД, а „П.К.“ ЕООД е осъдено да върне в масата на несъстоятелността на „КТБ“ АД/н/ 17 530 517 броя безналични поименни акции от капитала на „П.“ АД. С оглед това, твърди, че и тази част от капитала на „П.“ АД, представляваща 18,31%, не би могла да бъде надлежно представлявана в оспорваното общо събрание на акционерите на „П.“ АД от „В.П.“ ЕООД и „П.К.“ ЕООД, като акцентира, че решенията, взети на оспорваното общо събрание на акционерите от 02.03.2021г., са одобрени именно с гласовете на двете дружества. Обяснява, че общо

събрание на акционерите е колективен орган и за да се конституира и формира воля, следва да бъдат налице изискванията на устава и закона, а такъв може да има след приключване на производствата с влезли в сила решения по т.д.№113/2018г. по описа на ЛОС и по т.д. №347/2020г. по описа на АС-С.. Счита за недопустимо и в разрез с чл. 15, ал.6 от Устава на „П.“АД провеждане на ОС на акционерите на „П.“АД и вземане на решение, при непредставен повече от половината от капитала. Сочиха, че „А.К.“АД(н) /28,85%/, „К.Ф.“ЕООД(н)/10,98%/ и „КТБ“АД(н) /18,31%/ притежават общо 58,14% от капитала на „П.“АД и те не са били представени надлежно на ОСА, проведено на 02.03.2021г.

Моли да се постанови решение, с което на основание чл.74 от ТЗ да се отмени изцяло като незаконосъобразно решението на извънредното общо събрание на акционерите на „П.“АД, проведено на 02.03.2021г., с което е избран регистърен одитор в лицето на И.Д., която да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети за дейността на „П.“ АД за 2020г. Представя доказателства и прави доказателствени искания.

Постъпи е отговор на исковата молба от „П.“АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.Ловеч, хотел „Ловеч“, ул.„Т.“№12, представлявано заедно от изпълнителните директори Г. ИВ. Т. и М. К. Д. чрез пълномощника си адв.Кр. Арс.-САК, с адрес гр.С., ул.„Х.Б.“№7. Оспорва изцяло иска.

На първо място счита, че е недопустим, тъй като ищецът не е обосновал кои негови права и законни интереси като акционер са засегнати в резултат от свикването и провеждането на извънредно общо събрание на акционерите (ИОСА), проведено на 02.03.2021г., както и приемането на решение за избор на задължителен одитор на дружеството. Излага, че в исковата молба се навеждат оплаквания за нарушени правата на трети лица – кредитори на акционерите „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н), а не правата на самия ищец, като не става ясно по какъв начин и кои точно права на кредиторите на несъстоятелността се засягат при провеждането на ИОСА на 02.03.2021г., а оттук се обуславя и недопустимостта на предявения иск. Изтъква, че дори да се приеме, че правата на кредиторите на несъстоятелността на „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н), са накърнени, което оспорват, то защитата на тези права не може да се осъществи чрез иск по чл.74 от ТЗ, а още по-малко от ищеца в настоящото производство. Твърди, че М.С. не е легитимиран да води иск по чл.74 от ТЗ за защита правата на други акционери и правата на техните кредитори. Дори да се приеме, че акционерите „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н) не са били представлявани надлежно на ИОСА на „П.“АД, проведено на 02.03.2021г., то не ищецът може да иска отмяна на взетите решения на това основание, а единствено акционерът, чиито права се твърди, че са нарушени. Нито управителните органи, нито синдиците на „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н), са се обърнали към съда с искане за отмяна и нямат никакви оплаквания във връзка с провеждането на събранието. Съгласно чл.26, ал. 2 от ГПК никой не може да предявява от свое име чужди права пред съд, освен в предвидените от закона случаи и този случай не е сред предвидените изключения, поради което М.С. не е легитимиран да брани като процесуален субституент правата на тези две дружества, нито на кредиторите на несъстоятелността на „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н).

Позовава се на практика на ВКС от сходни случай- така съгласно разясненията в т.2 от ТР№5/12.12.2016г. на ОСГТК на ВКС по т.д.№5/2014г.- *“Договор, сключен от лице, действало като представител, без да има представителна власт, е в състояние на висяща недействителност и не поражда целените с него правни последици.същите настъпват, ако лицето, от името на което е сключен договора го потвърди съгласно чл. 42, ал.2 от ЗЗД.При липса на потвърждаване , на недействителността може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правоприменници“*. Също в Решение №178/24.04.2017г. на ВКС,ТК, I ТО, по т.д.№1340/2015г. е прието, че разясненията, дадени в цитираното тълкувателно решение са приложими и по отношение на едноличния собственик на капитала на ЕООД, като легитимен да се защитава срещу взетото от ненадлежен представител решение е само едноличният собственик на капитала. В същия смисъл е и Определение № 616/13.12.2017г. на ВКС, I ТО по т.д.№ 1131/2017г., с което е прието, че на ненадлежащото представляване на съдружник може да се позове само този съдружник, който е единствено легитимиран да атакува решението на това основание. Счита, че по същият начин следва да се реши въпросът и при всички останали твърдени нарушения, засягащи само определен акционер – на тях може да се позове единствено този акционер, чиито права са засегнати, като счита, че ищецът няма правен интерес да води иск за отмяна на решенията на ИОСА на „П.“АД от 02.03.2021г, аргументирайки, че по никакъв начин не е нарушен неговият собствен интерес при свикването и провеждането на посоченото извънредно общо събрание на акционерите.

Счита, че искът е и неоснователен. Ищецът не сочи кои материално-правни и процесуалноправни нарушения водят до незаконосъобразност на взетото решение на оспорваното общо събрание. Възражава, че представителството на двете дружества от управителите им е законно и се позовава на съдебна практика. Върховният касационен съд е категоричен, че с влизане в сила на решението по чл. 711 от ТЗ не настъпва абсолютно прекратяване на правомощията на органите на длъжника, те продължават да съществуват в латентно състояние и с ограничен брой правомощия. След настъпване на последиците по чл.711,ал.1,т.3 от ТЗ те могат да извършват лично и или чрез упълномощено от тях лице всички действия, които не са изрично предоставени от закона на синдика. Правомощията на органите на дружества в несъстоятелност следва да се обсъждат в насока, че те могат да действат, макар и в ограничен обем, като за всеки конкретен случай е въпрос на преценка доколко определено действие попада в ограничения обем на компетентност на тези органи или е предоставено на синдика. Трябва да се държи сметка доколко това би се отразило на масата на несъстоятелността. Счита,че синдикът не може да упражнява други правомощия, които не са свързани с удовлетворяване на кредиторите, т.е. с попълване на масата на несъстоятелността и осребряване на имуществото на длъжника, защото липсва законоустановен критерий, въз основа на който да формира волята си по тези въпроси, а в същото време, не може да упражнява тези правомощия по своя преценка, понеже не е определен за представител от действителния носител на правата – несъстоятелния длъжник, нито отговаря пред него. Твърди, че именно поради това и след постановяване на решението по чл.711 от ТЗ, управителните органи, а не синдиците, имат право да представляват

дружеството в ОСА на друго търговско дружество и да гласуват по въпроси, които не оказват влияние върху постигането на целите на производството по несъстоятелността. Решението за избор на задължителен одитор, взето на ИОСА на „П.“АД, проведено на 02.03.2021г., е обичайно действие по текущо управление на „П.“АД и по никакъв начин не се отразява на масата на несъстоятелността и удовлетворяването на кредиторите. Съгласно чл.6,ал.2 от Закона за независимия финансов одит, вр. с чл. 37, ал.1,т.3 от Закона за счетоводството на задължителен финансов одит от регистриран одитор подлежат индивидуални и консолидирани годишни финансови отчети на предприятия от обществен интерес, като счита, че в случая „П.“АД попада в категорията „предприятие от обществен интерес“, поради което изготвените от „П.“АД индивидуални и консолидирани годишни финансови отчети подлежат на задължителен независим финансов одит от регистриран одитор. Сочи, че на основание чл. 221,т.6 от ТЗ изборът на задължителен одитор на дружеството е в компетентността на общото събрание на дружеството, а оттук с вземане на посоченото решение ИОСА е изпълнявало законово задължение, действало е в интерес както на дружеството, така и на неговите акционерите.

Не споделя твърдението в исковата молба, че правата на кредиторите на несъстоятелността на „К.Ф.“ЕООД(н) и „А.К.“АД(н) са накърнени. Сочи, че двете дружества са били надлежно представлявани на ИОСА на „П.“АД от 02.03.2021г. От изложеното в исковата молба не става ясно кои точно права на кредиторите на масата на несъстоятелността са накърнени и по какъв начин, като излага доводи в тази насока.

Счита за неоснователно твърдението за наличие на обусловеност на настоящето производство с това по т.д.№113/2018г.по описа на ОС-Ловеч,с предмет собствеността върху акции от капитала на „П.“АД. Счита, че до влизането в сила на съдебно решение,с което се решава спора, за собственик се счита лицето, което е придобило тези акции и е вписано като такъв в регистрите на „Централен депозитар“АД. Обяснява, че с иска по т.д. №113/2018г. на ОС-Ловеч е атакувана сделка по прехвърляне на безналични ценни книжа, извършена на регулирания пазар. Такава сделка завършва с вписване в регистъра на Централния депозитар, а след извършеното вписване на продажбата, тя е годна да породи правен ефект и се стабилизира. Допълва и с аргумент от нормите на ЗППЦК,където е изключена възможността за оспорване прехвърлянето на безналични ценни книжа- чл.138. Разпоредбата въвежда принципа на неоспоримост на прехвърлянето на безналични ценни книжа по исков ред, като в ал.2 на чл. 138 от ЗППЦК (в редакция,действаща към 2013г.) предвижда, че сключените и приети за изпълнение сделки с финансови инструменти от Централния депозитар, се приключват съгласно правилата на Централния депозитар, независимо от оспорвания и предявени иски, съответно няма и предвидена възможност за изпълнение на осъдителни съдебни решения за връщане на акции в патримониума на дружеството–преходен собственик. Заклучава, че оспорването на прехвърлянето на безналични акции от капитала на „П.“АД не е основание посочените акции да не бъдат включени при формирането на кворум на общото събрание на акционерите, както и да не бъдат допуснати до участие в гласуването по въпроси от компетентността на общото

събрание. Наличието на спор за собствеността на акциите не ограничава членствените права на лицето, което е вписано за техен собственик в книгата на акционерите, вкл.и правото му на участие в ОС на акционерите и да гласува. Съгласно чл.115б ал.1 от ЗППЦК правото на глас в общото събрание се упражнява от лицата, вписани като акционери с право на глас в книгата за акционери, водена от централния регистър за ценни книжа, 14 дни преди датата на провеждане на общото събрание, като упражняват правото си на глас с вписания в книгата обем от акции. В случая в книгата на акционерите на „П.“АД, издадена от Централния депозитар към 16.02.2021г. т.е. 14 дни преди провеждане на събранието, „П. Х.“АД не е вписано като акционер. Твърди,че собственици на процесните акции, предмет на т.д.№113/2018г. по описа на ЛОС, са лицата, които са ги придобили и които са вписани като акционери със съответния обем акции в акционерната книга на „П.“АД. В акционерната книга не се отбелязва правото на глас на тези акции да е суспендирано, поради което те участват при формиране на кворум на общото събрание, а лицата, вписани като техни собственици, могат да упражняват правото си на глас по тях.

По изложените съображения не споделя и твърдението,че акциите на „В.П.“ЕООД и „П.К.“ЕООД, представляващи 18.31% от капитала на „П.“АД, не са били надлежно представлявани на оспорваното ОС. Възражава да е относим спорът, воден по т.д. №347/2020г.по описа на АС-С., тъй като не е решен окончателно с влязло в сила решение. Също нормата на чл.60а,ал.1 от ЗБН,по която е постановено решението, е обявена за противоконституционна с Решение от 27.05.2021г.,по к.д.№9/2020г. на КС на РБългария.

Не споделя и твърдението за нарушение на процедурата по свикване на ОС, изразяващо се в липса на публикация на сайта на дружеството по правилата на чл.117,ал.3 от ЗППЦК. Прилага протокола и разяснява реда, по който да се достигне до него в сайта на дружеството. Възражава, че дори да се приеме, че е допуснат пропуск да се публикува протоколът от общото събрание в предвидения в чл.117,ал.3 срок, то това не би могло да обоснове незаконосъобразност на взетото решение.

В заключение моли съда да остави без разглеждане, като недопустим предявеният от М. В. С. иск, с който се иска отмяна на решение, взето от Извънредното общо събрание на акционерите на „П.“АД, проведено на 02.03.2021г. и прекрати производството по делото, а в условията на евентуалност- ако съдът приеме, че предявеният иск е допустим, моли да го отхвърли като неоснователен. Възражава срещу направено от ищеца искане за приемане на безспорно установено на всички факти и обстоятелства, публикуване в АВп-ТР по партия на „А.К.“АД(н), „К.Ф.“ ЕООД(н), „П.“АД и „П. Х.“АД(н), поради неуточняване от страна на ищеца какво разбира под публикувани факти и обстоятелства. Прави доказателствени искания и претендира и направените разnosки.

В срока по чл. 372 от ГПК, ищецът представи допълнителна искова молба. По възраженията срещу допустимостта на иска сочи,че ответникът не оспорва качеството му на „акционер“ в „П.“АД, притежаващ 30 287 броя безналични поименни акции. Обяснява,че всеки акционер в търговско дружество има право да предяви иск пред съда за отмяна на решения на общото събрание, когато те противоречат на повелителните разпоредби на

закона или устава на дружеството. Качеството му на „акционер“ определя и правния интерес от предявяване на иска и той възниква по силата на закона (чл.74 ТЗ). Законодателят е включил в законовата норма правния интерес на лицето,на което е предоставено право да защити свои права и законни интереси и поради това няма нужда да бъде изясняван, тъй като същият е отчетен при създаване на нормата. Затова счита, че всички възражения по липсата на правен интерес за акционер да обжалва решения на общото събрание, са ирелевантни за спора и не следва да бъдат обсъждани от съда.

По възраженията за упражняване на чужди права на акционери изтъква, че незаконосъобразното провеждане на общо събрание на акционерите засяга правата и законните интереси на абсолютно всички притежатели на акции, като в този смисъл всички обстоятелства, свързани с начина на упражняване правото на глас от страна на „А.К.“ЕООД(н) и „К.Ф.“ЕООД(н) по притежаваните от тях акции, са обстоятелства, свързани с основателността на иска – а именно, че общото събрание на акционерите е проведено в нарушение на чл. 227, ал.1 от ТЗ, вр. с чл. 15,ал.1 от Устава на „П.“АД, с оглед нередовното участие на тези акционери.

По отношение на възраженията по основателността на иска твърди, че дружеството „А.К.“ЕООД(н) е следвало да бъде представлявано при провеждане на общи събрания на акционерите на „П.“АД единствено от законния си представител,който с оглед фазата на развитие на производството по несъстоятелност е единствено синдикът, изпълняващ задълженията си по чл.658,ал.1,т.1 от ТЗ. Допуснатият до събраниято управител К.Т.К. е трето лице за дружество „А.К.“ЕООД(н), което от 21.12.2015г. до 28.09.2020г. няма никакви правомощия. Позовава се на практика на ВКС : *„Десезираните органи на длъжника – несъстоятелното акционерно дружество, не могат да упражняват материални права, свързани с имущество от масата на несъстоятелността. Участието по смисъла на чл. 220, ал.1, изр.2-ро ТЗ в общото събрание на друго акционерно дружество и упражняването на права върху акциите-чл. 221 ТЗ, не може да бъде осъществено от орган/законен представител/ с прекратени правомощия. Без значение е , че акцията като ценна книга материализира освен имуществени и неимуществени права. Правата и задълженията по акцията са неделими – чл. 177 ТЗ. Членственото правоотношение е комплексно и обхваща и неимуществените управителните права-право на участие в общото събрание и право на глас“*. Поддържа, че правото да представлява „А.К.“ЕООД(н) в проведеното общо събрание на акционерите принадлежи единствено на синдика на дружеството – В.С.С..

Аналогичен е и случаят с акционера „К.Ф.“ЕООД, който на редовното общо събрание на акционерите от 02.03.2021г. е представляван от неговия управител – Т.С.С., който е с прекратени правомощия и лишен от разпоредителна власт от 08.06.2015г. Поддържа, че правото да представлява „К.Ф.“ЕООД(н) на общото събрание на акционерите на „П.“АД принадлежи на назначения синдик – Г.Г.Ч., встъпил в правомощия на 09.02.2015г. Позовава се на съдебна практика. Аргументира, че съгласно чл.711,ал.1,т.4 от ТЗ с решението по чл.710 ТЗ длъжникът е лишен от право да управлява и да се разпорежда с

имуществото си, т.е. тези права преминават върху синдика и се упражняват от него. Управлението на права върху акциите, които са част от масата на несъстоятелността, се осъществява единствено от синдика чрез участие в общото събрание на акционерите и чрез упражняване правото на глас. Поради това, участие на търговско дружество, което е в производство по несъстоятелност–акционер, в друго акционерно дружество, се извършва надлежно единствено от синдика или упълномощено от него лице.

Поддържа и възражението си, че кворум и мнозинство на общо събрание на „П.“АД може да има едва след приключване с влезли в сила решения на производства по т.д. №113/2018г. по описа на ЛОС и по т.д. №347/20г. по описа на АС–С.. Повтаря изложените аргументи и допълва, че при влизане в сила на решението по т.д. №113/2018г. по описа на ЛОС „П. Х.“АД ще възстанови качеството си акционер в „П.“АД с 47,53 % от капитала на дружеството (51 516 746 броя акции), а последиците от всички следващи сделки с акции от капитала на „П.“АД ще се заличат с обратна сила. В оспорваното ИОСА от 02.03.2021г. са взели участие следните акционери: „П. България“АД с 2 000 000 броя акции, „К.Ф.“ЕООД(н) с 1 000 000 броя акции, „А.К.“АД(н) с 7 879 187 броя акции, „В.П.“ ЕООД с 617 371 броя акции, „КТБ“АД(н) с 1 503 615 броя акции, М. В. С. с 30 287 броя акции, „П.К.“ ЕООД с 4 487 810 броя акции и „Т.Е.О.“ ЕООД с 2 691 784 броя акции. Решенията са взети без участие на акционера „П. Х.“АД, а преди разрешаване спора с влязло в сила решение по т.д. № 113/2018г. по описа на ЛОС, качеството на акционери на „А.К.“АД(н), на „К.Ф.“ЕООД(н) и на „Т.Е.О.“ЕООД в „П.“АД, не е установено. Затова твърди, че предметът на спора по това търговско дело е преюдициален на настоящия, което обосновава наличие на предпоставките на чл. 229 от ГПК, каквото искане прави. За преюдициално смята и производството по т.д. № 1517/2017г. по описа на СГС и въззивно т.д. № 347/2020г. по описа на АС–С..

Поддържа че при провеждане на ИОСА на 02.03.2021г., в разрез с чл. 15, ал.6 от Устава на „П.“АД, решенията са взети при нарушени изисквания за кворум и мнозинство. Акционерите „А.К.“АД(н), „К.Ф.“ЕООД(н), „Т.Е.О.“ и „КТБ“АД(н), притежаващи общо над 50% от капитала на „П.“АД, не са били представлявани надлежно.

Оспорва представено извлечение от интернет страница на „П.“АД с твърдение, че е направено на 16.06.2021г., в 12,34 часа, а срокът за публикуване на протокола по чл.117, ал.3 от ЗППЦК, е 3 работни дни от провеждането на събранието– 02.03.2021г., т.е. срокът е изтекъл на 08.09.2021г.

Поддържа направеното доказателствено искане и представя писмени доказателства.

Постъпи допълнителен отговор от „П.“АД, в който поддържа всички заявени доводи за недопустимост на иск, а възраженията на ищеца срещу тях счита за неоснователни. Поддържа твърдението за липса на правен интерес от воденето на иск по чл.74 от ТЗ, тъй като ищецът С. не посочва кои негови права и законни интереси са засегнати от приетото на ОСА на „П.“АД решение от 02.03.2021г., и не става ясно в какво се състои правния му интерес. Не споделя тезата, че правният интерес от предявяване на иск

по чл. 74 ТЗ винаги е налице за всеки от акционерите в дружеството, че възниква по силата на закона и не е предпоставка за допустимост, като твърди, че в практиката си ВКС е приел обратното - че правният интерес от търсената с иска защита е положителна предпоставка от категорията на абсолютните за всички видове иски. Недопустим поради липса на правен интерес, е предявен иск по чл. 74 ТЗ тогава, когато с него се твърди наличие на нарушение на членствени права на други акционери, а не на ищеца, както е в случая. Сочи съдебна практика.

Поддържа заявените доводи за неоснователност на иска. Счита за неправилно тълкуването на ищеца на нормата на чл. 711, ал. 1, т. 3 от ТЗ, като повтаря, че с влизане в сила на решението не настъпва прекратяване на правомощията на органите на длъжника, а те остават да съществуват в латентно състояние и с ограничен обем правомощия, могат да извършват лично или чрез упълномощено от тях лице всички действия, които не са изрично предоставени на синдика. Обобщава, че решението за избор на задължителен одитор на „П. „АД, взето на ИОСА на 02.03.2021 г., е обичайно действие по текущо управление на дружеството и няма отношение към осребряване на имуществото на акционерите „А.К. „АД(н) и „К.Ф. „ЕООД(н), нито към попълване на масата на несъстоятелността на тези дружества, поради което са били надлежно представявани. Събранието е проведено при спазване изискванията за кворум по чл. 15, ал. 6 от Устава, а решението за избор на независим регистриран одитор е взето с установеното в чл. 16, ал. 2, изр. 4, вр. чл. 16, ал. 1, т. 6 от устава мнозинство. Приема за несъстоятелно твърдението на ищеца, че членствените права по акциите, като част от масата на несъстоятелността, са предоставени за упражняване от назначения синдик. Възражава, че цитираното съдебно решение е изолирано и не съответства на трайно установената съдебна практика. Изтъква, че правомощията на синдика в случаите, когато длъжникът притежава дялове или акции от капитала на други дружества, са ограничени само до хипотезата на разпореждане с тези активи, но не и с правата, породени от членствените правоотношения, като сочи съдебна практика.

Определя като несъстоятелни доводите на ищеца, че част от капитала на „П. „АД не надлежно представляван на ИОСА, с оглед неприключилите производства по т.д. №113/2018 г. на ОС-Ловеч и т.д. №347/2020 г. на АС-С., като поддържа направените възражения с отговора на исковата молба.

Не отговаря на истината твърдението на ищеца, че протоколът от проведеното на 02.03.2021 г. ИОСА на „П. „АД не е публикуван на интернет-страницата на дружеството в срока по чл. 117, ал. 3 от ЗППЦК. Поддържа, че е оповестен пред обществеността на 05.03.2021 г. чрез Комисията за финансов надзор и чрез информационната медия X3NEWS, и така акционерите са имали възможност да се запознаят със съдържанието на протокола.

Счита че искането за спиране на производството по реда на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК за неоснователно. Няма съвпадения между страните по настоящото и тези по т.д. №113/2018 г. на ОС-Ловеч. Изтъква, че за да бъде решението по едно дело обуславящо за решаването на друго дело, е необходимо да има връзка между двете производства, така че страните по обусловеното да могат да се позовават на правоустановяващото действие на силата на

присъдено нещо по обуславящото. Твърди, че изходът от т.д.№113/2018г. по описа на ОС-Ловеч няма да има значение за преценката, която трябва да направи съдът по т.д.№19/2021г. по описа на ОС-Ловеч, относно законосъобразността на решенията, взети на общото събрание на акционерите на „П.“АД от 02.03.2021г., защото лицата, които са взели участие събранието са били легитимирани да участват като акционери. Моли искането да се остави без уважение.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници, които поддържат заявените позиции.Пълномощникът на „П.“АД представя писмена защита.

От приетите по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, както и становищата на страните, приема следната фактическа обстановка:

По допустимостта.

По отношение на активната процесуална легитимацията на ищеца съдът се произнесе с определението по чл.374 от ГПК, като прие, че е обосновал качеството си на акционер в ответното дружество. Представена е и Книгата на акционерите,където се открива под № 2065.

Налице е и правен интерес у ищеца за инициране на предявяване на иска. Потестативното право на отмяна на решения на ОС по реда на чл. 74 ТЗ е предоставено в полза на съдружник/акционер за защита както на неговите лични (имуществени и неимуществени) членствени права, но и в защита на интересите на останалите съдружници/акционери, на дружеството и на обществения интерес. Разпоредбата охранява спазването на закона, правилата на добросъвестността и правният интерес произтича от по-висш ранг в сравнение с частния интерес на всяко лице (в т.см.Реш.№128/19.11.2009г., т.д. №269/2009г., I ТО, Реш.№204/06.06.2012г., т.д.№898/2010г., II ТО, Реш.№21/25.03.2013г., т.д.№290/2012г.,I ТО, Реш.№174/25.01.2018г., т.д.№1504/2016г., II ТО, Реш. №166/09.04.2021г., по ч.т.д.№162/2021г., I ТО на ВКС). Налице е и пряк интерес на ищеца от отмяна на решенията на събранието, с оглед твърдението му,че са допуснати нарушения на правилата за провеждане по отношение на мнозинство и кворум за вземане на решенията. При твърдените пороци евентуалното уважаване на иска би довело до саниране на дейността на дружеството и провеждане на събрание,съотв. вземане на решение при зачитане на правилата,така, както ищецът твърди,че следва да се прилагат.

Установява се, че ищецът е заявил оспорването на събранието в рамките на срока по чл.74,ал.1 от ТЗ, което обосновава спазване на преклузивния срок.

По изложените съображения съдът прие, че искът е допустим.

По същество.

Не се спори,че на 02.03.2021г., в гр.Ловеч, в седалището на „П.“АД, е проведено извънредно общо събрание на акционерите на дружеството. Приложен е и не е оспорен съставеният Протокол от събранието, в който е отразено, че е открито в 11ч., в присъствието на следните акционери- „П. България“АД- чрез изпълнителния директор С.М., което дружество притежава 2 000 000 бр.акции от капитала на „П.“АД, „К.Ф.“ЕООД(н)- чрез

управителя Т.С., дружеството притежава 1 000 000 бр.акции, „А.К.“АД(н)- чрез изп.директор К.К., дружеството притежава 7 879 197 бр.акции, „В.П.“ЕООД- чрез управителя А.А., дружество притежава 617 371 бр.акции, „КТБ“АД(н)- чрез пълномощника С.К., притежава 1 503 615 бр.акции, М. В. С.-чрез пълномощника си Н. П., който притежава 30 287 бр.акции, „П.К.“ЕООД- чрез пълномощника Е.И., дружеството притежава 4 487 810 бр.акции и „Т.Е.О.“ЕООД - чрез управителя А.А., дружеството притежава 2 691 784 бр.акции. Приложени са пълномощните на представителите.

Събранието е приело, че е налице представителство на 20 210 054 бр. акции от общо 27 312 403 бр., което представлява 73.99% от капитала на дружеството и формира мнозинство от повече от $\frac{1}{2}$ от всички издадени акции с право на глас. С единодушно решение на ИОСА до участие в събранието са допуснати и лица, които не са регистрирани като пълномощници на акционери, а са адвокати и адвокатски сътрудници на „П.“АД. Събранието е избрало председател, секретар и преброители. Дневният ред на събранието включва само т.1- Избор на регистриран одитор, който да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети на „П.“АД за 2020г. Предложението е подложено на гласуване, с резултата- „ЗА“ - 18 676 152 бр.гласа/акции, „ПРОТИВ“ – 1 533 902 гласа /акции и „въздържал се“ – няма. Съдържанието на протокола е удостоверено от органите на събранието, закрито е в 11,30 часа на 02.03.2021г. Прието е решение на основание чл.221, т.6 от ТЗ и чл.16, ал.1, т.5 от Устава на дружеството, като се съобразява и с препоръката на Одитния комитет на „П.“АД, е избран регистриран одитор И.Д.(рег.№0422), която да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети на „П.“АД за 2020г.

От приложените извлечения от интернет-страницата, както и при проверка от съда, се потвърждава, че протоколът е заявен на 05.03.2021г. пред Комисията за финансов надзор и е оповестен на 05.03.2021г.(л.100).

По реда на чл.155, вр.с чл.146, ал.1, т.4 от ГПК съдът прие за общоизвестно и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата по наличието на висящи производства по несъстоятелност по отношение на акционерите „А.К.“АД(н) и „К.Ф.“ЕООД(н). Както се посочи – по т.д.н.№ 12/2015г. по описа на ОС-Ловеч е постановено Решение от 18.12.2015г. (влязло в законна сила), с което е обявено в несъстоятелност и е прекратена дейността на предприятието на „А.К.“АД, прекратени са правомощията на органите на дружеството, лишено е от правото да управлява и разпорежда с имущество от масата на несъстоятелността. С Решение от 12.01.2018г. производството е било спряно, а с Решение от 07.12.2018г.- възобновено. С Определение от 09.07.2020г. е освободен като синдик РГ.М. и на негово място е назначена В.С.С.. Не се спори и образуването на т.д.н.№74/2014г. по описа на ОС-Ловеч, по което с Решение от 08.06.2015г.(влязло в законна сила) „К.Ф.“ЕООД е обявено в несъстоятелност и е прекратена дейността на предприятието, прекратени са правомощията на органите на дружество, лишено е от правото да управлява и разпорежда с имущество от масата на несъстоятелността. С Определение от 30.01.2015г., за синдик е назначен Г.Г.Ч..

Съдът остави без уважение искането за спиране на настоящето производство в хипотезата на чл.229,ал.1,т.4 от ГПК, поради липса на преюдициалност на сочените две производства - т.д.№113/2018г.на ОС-Ловеч и т.д.№1517/2017г. на СГС. С оглед навеждането на аргументи за порок при провеждане на оспорваното събрание поради висиящността на тези производства, съдът извърши служебна справка и установи, че по т.д. №113/2018г. по описа на ОС-Ловеч е предявен от иск с правно основание чл.124 от ГПК, във връзка с чл.26 от ЗЗД, с искане да се прогласи нищожност на извършено прехвърляне на 51 516 746 акции от капитала на „П.“АД, собственост на „П. Х.“АД(н), на „Алфа П.“АД. С Решение №260032/07.07.2021г. ОС-Ловеч е уважил иска, като е признал за установено по отношение на „П. Х.“АД(н) и отв.“А.К.“АД(н) и „П.“АД, че прехвърлянето на собствеността на 51516 746 акции от капитала на „П.“АД по реда на принудително изпълнение по изп.д.№45/2013г. по описа на ЧСИ М.П., с вискател „КТБ“АД(н) и длъжник „П. Х.“АД(н) на купувача „А.К.“АД,чрез сключена борсова сделка на 02.12.2013г., регистрирана на 04.12.2013г., е нищожно поради противоречие със закона- чл.8,ал.1 т ЗПЗФИ(отм.),във вр.с чл.135,б.“а“ от ЗЗД. Постановено е заличаване на вписването в регистъра на „Централен депозитар“АД на борсовата сделка. Решението не е влязло в законна сила.

От справката се установи също,че по описа на СГС е образувано т.д. №1517/2017г.,по което с Решение от 07.11.2019г. са отхвърлени искове те на „КТБ“АД(н) с правно основание чл. 60а, ал.1 от Закон за банковата несъстоятелност, предявени срещу отв. „В.П.“ЕООД за връщане в масата на несъстоятелността на „КТБ“АД(н) на 2 469 482 поименни безналични акции от капитала на „П.“АД и срещу отв.„П.К.“ЕООД за връщане в масата на несъстоятелността на „КТБ“АД(н) на 17 530 517 поименни безналични акции от капитала на „П.“АД. Производството е висящо- въззивното решение,пост.по в.т.д. №347/2020г.по описа на САС все още не е влязло в законна сила.

По делото са представени доказателства за публикация на поканата за свикване на общо събрание по реда на ЗППЦК - оповестена чрез информационната медия X3NEWS (л.99).

При така установената фактическа обстановка съдът приема,че е сезиран с иск с правно основание чл.74 от ТЗ, предявен от акционер, с твърдения за незаконосъобразност на решението, взето на ИОСА на „П.“АД, проведено на 02.03.2021г., за избор на регистриран одитор И.Д.(рег.№0422), която да провери и завери индивидуалния и консолидираня годишни финансови отчети на „П.“АД за 2020г.

Ищецът оспорва законността на събранието на следните основания :

- Нарушение на изискването за представителство и съотв.кворум при вземане на решения- съгласно чл.15,ал.6 от Устава на „П.“АД, с твърдение, че решението е взето при ненадлежно представителство на двама от акционерите- „А.К.“АД(н) и „К.Ф.“ЕООД(н), които са представлявани от управителите си, вместо от назначените синдици, с оглед

обявяването им в несъстоятелност с решения по реда на чл.711 от ТЗ.

- Нарушение на изискването за кворум при вземане на решения- съгласно чл.15,ал.6 от Устава на „П.“АД, с твърдение за наличие на висящи спорове, които определят обема на притежаваните от акционерите „В.П.“ЕООД и „П.К.“ ЕООД, акции- конкретно спорните 18.31%, поради което те не са били надлежно представлявани на оспорваното събрание. Също и наличието на висящ спор по т.д.№113/2018г.на Ос-Ловеч,при решаването на който ще се установи актуалният обем на притежаваните акции от „А.К.“АД(н), „К.Ф.“ЕООД(н), „Т.Е.О.“ЕООД, част от капитала на „П.“АД.

- нарушение на правилата на чл.117,ал.3 от ЗППЦК по отношение изискването към публичното дружество да публикува протокола от проведеното общо събрание на 02.03.2021г. на своята интернет страница в срок от три работни дни от провеждането на събранието .

-

По нарушение на изискването на чл.220, чл.227 от ТЗ-за кворум и чл.230-за мнозинство при вземане на решенията,с оглед ненадлежното представителство акционерите- „А.К.“АД(н) и „К.Ф.“ЕООД(н) от управителите, вместо от назначените синдици.

Не се спори, че към момента на провеждане на оспорваното събрание акционерите „А.К.“АД(н) и „К.Ф.“ЕООД(н) са обявени в несъстоятелност, с влезли в сила решения по чл.711 от ТЗ. Относимата към спора последица е, че с това решение органите на дружеството се лишават от правото да управляват и се разпореждат с имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Органите остават да съществуват в латентно състояние и с ограничен обем правомощия, изрично регламентирани– чл.635,ал.3, чл.740 от ТЗ. Правомощията им са подчинени на обективното състояние на дружеството, а именно- то е с прекратена Т. дейност, представлява се от синдика- чл.658 от ТЗ,и ако извършва дейността тя е под надзора на синдика- чл.635 ТЗ. В тази фаза на производството функциите на синдика са насочени главно към запазване и осребряване на масата на несъстоятелността. Представителството на синдика следва да се счита за безспорно и по делата отнасящи се до вътрешните правоотношения в търговското дружество - членствени и с изпълнителните органи, вкл. по договорите за управление, това са напр. производствата по исковете по чл. 74 и чл. 71 от ТЗ - така в мотивите на Опр.№112/27.04.2018г. пост.по т.д.№2636/2017г. на I ТО на ВКС. Следва да се съобрази,че членствените права имат и своя имуществен аспект – например разпределянето на дивидент, поради което имат отношение и към масата на несъстоятелността. Затова изцяло в правомощията на синдика е да участва, като представител на несъстоятелното дружество, при упражняване на правата му, включени в имуществото-предмет на масата на несъстоятелността. По изложените доводи съдът приема,че на оспорваното събрание двамата акционери е следвало да се представляват от синдиците, а не от управителите.

Това ненадлежно участие на двете дружества е оказало влияние при формиране на

изискваното мнозинство за провеждане на събранието, съответно за приемане на решенията за избор на регистрирания одитор. Не може да се сподели възражението на ответника, че се касае за действие по оперативното управление, по отношение на което органите на управление на несъстоятелния длъжник са запазили правомощия. Както се посочи по-горе – тези действия не попадат в изключението на чл.635, ал.3 от ТЗ, а и управлението на дружеството се извършва под надзора на синдика, изпълнението на която предпоставка не се доказва.

Следва да се съобрази, че при елиминиране на участието на тези акционери и притежаваните от тях 28.85% + 3.66% от капитала, общият брой на явяващия се капитал би бил 41.48%, който не може да формира мнозинство от повече от половината от капитала (чл.15, ал.6 от Устава).

Не може да се сподели възражението на ищеца за нарушение на изискването за кворум при вземане на решения – съгласно чл.15, ал.6 от Устава на „П.“АД, с твърдение за наличие на висящи спорове, които определят обема на притежаваните от акционерите „В.П.“ЕООД и „П.К.“ ЕООД – по т.д.№1517/2017г. по описа на СГС и т.д.№113/2018г. на ОС-Ловеч – по отношение на „А.К.“АД(н), „К.Ф.“ЕООД(н), „Т.Е.О.“ЕООД.

Мотивите, с които съдът не уважи искането за спиране по реда на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, са относими и към това възражение. От извършените справки по предмета на тези две производства съдът приема, че те не биха имали последици, относими към законосъобразността на проведеното на 02.03.2021г. ИОСА на „П.“АД. Спецификата на настоящия иск изисква проверка на легитимацията на акционерите към момента на провеждане на оспорваното ОС и тогава тя е налице. Промяната, която би могла да настъпи от разрешаването на тези спорове е неотносима, тъй като решенията ще имат действие единствено за напред-от момента на постановяването им и не биха могли да ревизират състава към 02.03.2021г. С оглед на това не може упражняването на субективното право по чл.74 от ТЗ да се поставя в зависимост от външни на членственото правоотношение производства, които да препятстват упражняването му.

По нарушението на правилата на чл.117, ал.3 от ЗППЦК.

Неоснователно е и възражението на ищеца за нарушение на правилата на чл.117, ал.3 от ЗППЦК по отношение изискването към публичното дружество да публикува протокола от проведеното общо събрание на 02.03.2021г. на своята интернет страница в срок от три работни дни от провеждането на събранието. Видно от приложените материали, протоколът от проведеното общо събрание е обявен в КФН на 05.03.2021г., както и чрез информационната медия X3NEWS (л.99), като в тази връзка не се откриват нарушения на изискванията на чл.117 ал.3 от ЗППЦК. По изложените съображения съдът приема, че дружеството е спазило всички законови изисквания за надлежно разгласяване на протокола – в законовите срокове и правилата на ЗППЦК. Изпълнено е изискването за обезпечаване на правото на акционерите за оповестяване изготвения протокол от проведеното на 02.03.2021г. извънредно общо събрание на акционерите на „П.“АД.

При констатациите по първото възражение съдът приема, че при провеждане на

ИОСА на „П.“АД на 02.03.2021г., са допуснати нарушения на императивни норми на ТЗ-чл.220, чл.227, чл.230 от ТЗ и Устава- чл.15, поради което предявеният иск с правно основание чл.74 от ТЗ е основателен и доказан и следва да с уважи, като се отмени взетото решение за избор на регистриран одитор, който да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети на „П.“АД за 2020 г.

По разноските.

С оглед изявлението на пълномощника на ищеца- адв.Шишкова в пледоарията по същество,че не претендира разноски, такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения ОС-Ловеч

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно, на основание чл.74 от ТЗ във връзка с чл.220, чл.227, чл.230 от ТЗ и чл.15 от Устава, взетото решение на проведеното на 02.03.2021г. Извънредно Общото събрание на акционерите на „П.“АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.Ловеч,ул."Т."№12, а именно:

-т.1. Избор на регистриран одитор, който да провери и завери индивидуалния и консолидирания годишни финансови отчети на „П. „АД за 2020 година.

Решението може да се обжалва пред АС-Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____